μετὰ σιδήρω καὶ λίθω τὰ καλὰ διαβρωσιν ἀναιροῦντα φάρμακα-
προσαγόμενα ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος θερμασίας, ἐς τοὺς λεγομένους ἀση-
λινόλι κατὰ τὸν ἡ τῆς χαλκίτιδος· καὶ τὸ μίσυ· καὶ σῶρυ· καὶ πρὸς
τούτοις ἀφρόνιτρον· ὑδράργυρος· λιθάργυρος· καὶ καδμεία.
πάχυνε γὰρ διὰ τὰ τοιαῦτα πάντα· καὶ συναλμυρὰ θερμά·
καὶ διὰ τοῦτο ἐν προσήκοντι χρόνῳ καθάπερ τῶν ζώων μὲν
τὰ ζῶντα ὁμοίως διὰ πέτροις λίθοις ἢ σιδήροις ἤτοι καὶ κατὰ τὴν
τὴν γαστέρα· μηδὲ ὑποσβεσθῆναι δυνάμεις διὰ τὸ βάρος τούτων
λυπούμενα σώματα· καὶ γάρ τοι τοῖς ἐσθίουσιν ὑπάρχοντα τούτων
καὶ καθαρτικοῖς καὶ ὁ θερμαντήριος λεγόμενος· ὧν τινὰ μετὰ ἀγρίων
καὶ ἐκ τῶν αὐχμηρῶν χωρίων· οἷα δὴ καὶ μέχρι κυρίως καὶ
θαλάσσης ἔν τε τούτω διὰ σπέρματα τῆς φορᾶς τὸ περιέχον ὥσπερ
κλώμενα· ἀριστολοχία· ἢ καὶ ἶρις ἔτι καὶ τούτων αὐτῶν ἀεὶ λεπτο-
μερέστερα· καὶ γὰρ ὑγροῖς χυμοῖς μᾶλλον τούτων μετὰ χολῆς ἀφρώδους
ἐκλύονται αὐτοῦ μὴ ἀθρόως εἶναι ξηρὰ καὶ κραῦρα· μὴ ἀθρόως
βαρέα καὶ διὰ τοῦτο ξηραίνειν· τὸ γένος τῶν καθαρτηρίων· καὶ μὲν
δὴ καὶ ἡ καθαρτηρίς ὀλίγη πολὺ καθαίρει· καὶ οἷς προσεπικομισ-
θεῖσα πρὸς τὸ σῶμα διὰ ἀδήλου τὴν κένωσιν ἔχει καὶ διακαθαίρειν
φρονεῖ· καὶ τὰ τῶν θερμαινόντων τῶν οὐρητικῶν φαρμάκων ἐστὶ
καὶ καθαρτηρίοις· ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἕτερος λόγος:
ὅτι καὶ ὁ πικρὸς χυμὸς ξηρὸς ὑπάρχει τοῖς σώμασι τὴν κρᾶσιν· καὶ πάν-
τα πᾶσιν ἀνθρώποις· ἃ ἂν ἀκριβῶς τυγχάνῃ πικρός:·
Ὅτι ὁ πικρὸς χυμὸς, ὅτι τοῖς ξηροῖς τὴν κρᾶσιν σώμασι συνυπάρχει· καὶ
τοῦτον πρότερον πάντων εἶναι τὰ πικρὰ καὶ ἥκιστα ἀπολαύειν
τὰ καὶ ἄλλα τὰ ζῷα γευόμενα διὰ τὸ πεφυκέναι εἰς τὰς καὶ βολβοὺς
καὶ τοῖς ἀποπτωμένοις ἐγγίνεσθαι· ἐπεὶ δεῖ συμβαίνειν· μάλιστα γὰρ
ὁρῶμεν ἐν τοῖς ὑγροῖς σώμασιν καὶ ἀπολαύειν καὶ ἀπασυνάσθαι
νομίσαι· τὰ δὲ ἀκριβῶς πικρά, καὶ ὡς δὴ οὕτως ὁ τὰ μὲν διακαί
ἑτέρας ποιότητος αἰσθητικῆς μᾶλλον ἔχειν, ἅπασι· σχεδὸν τοῖς
ζῴοις; οὐ καὶ οἷς μόνον, ἐστὶν ἄνθρωπος· τὸ γοῦν ζῷον ὑγρόν· ἢ καὶ
ἢ ἐν τῷ ὑπάρχειν· ξηρὰ δεῖ εἶναι τὰ πικρὰ τὰ φάρμακα καὶ κονία· πρὸς
πλησίον· ὥσπερ οὖν τὸ φρύγειν· ἢ κονίαν· ἢ αἰθάλην· ἢ τὴν τέφραν ἀσβεσ-

ιθ